

Blbí nebo navedení?

 blogosvet.cz/article/blbi-nebo-navedeni-3WzkG

Tomáš Füst

Never more

Před pár měsíci jsem napsal text pro web strany Svobodných a zapomněl na něj. Teď na mě vyskočil při náhodné procházce po internetu. Myslím, že straně Svobodných ani Blogosvětu neuškodí, když bude text viset i tady.

Tomáš Füst
matematik

5. září v 21:16

921 zobrazení

 6 komentářů

Při hodnocení covidové response panuje mezi lidmi podivuhodná neshoda. Pomineme-li tu část populace, která stále sleduje Českou televizi, čte Forum24 a poslouchá ministra Válka – dělí se lidé na dva tábory. Jedni se domnívají, že doba covidová představovala celou kaskádu spiknutí, při které politici nakupovali roušky, o kterých věděli, že nefungují, lékaři píchali vakcíny, o kterých věděli že škodí, a vědci vyprávěli pohádky o luskounech, kterým sami nevěřili. A všichni že to dělali za peníze. Druzí si naopak myslí, že zlé vůle bylo o mnoho méně a většina covidového běsnění byla důsledkem naprosté hlouposti, nevzdělanosti a bezradnosti klíčových aktérů.

Kdo má pravdu, se začneme postupně dozvídat, až se i u nás rozběhne vyšetřování zločinů covidismu. Jsme jedna z posledních zemí, kde k tomu bohužel zatím nedošlo. Kdyby měli pravdu zastánci teorie spiknutí (camp „navedení“), mělo by smysl snažit se, aby na klíčových postech seděli lidé s lepším morálním profilem. Pokud je však blíže pravdě camp „blbí“, má smysl lidi spíše

vzdělávat než vychovávat. Jako osobní účastník mnohých bitev se rád podělím o svoji zkušenost, že vysvětlovat profesorům medicíny, co je to sensitivita a specificita testu, je skutečně práce pro vraha. Ostatně kdo někdy viděl ministerstvo zdravotnictví zevnitř, nevěří, že je toto schopno jakéhokoliv spiknutí. Mohu se však mýlit, a navíc mi v tomto textu jde o něco jiného.

Klíčovým aspektem covidové response byla neuvěřitelná míra centralizace. Úředník v Praze diktoval otevírací dobu hospod v Rýmařově, řídil pracovní dobu výroby zákusků v Břeclavi a nařizoval zákaz opuštění katastru obce Píchl u Pardubic. Regulace společnosti a ekonomiky místy přesahovala míru známou z totalitních režimů, které se na našem území v minulosti vystřídalily. Ať už měli ministři či úředníci motivaci jakoukoliv – důležité je, že tyhle pravomoci měli. Případně si aspoň mysleli, že je mají (než to správní soud uvedl na pravou míru). Kdyby taková pravomoc neexistovala, bylo by jedno, kdo je blbý a kdo navedený. S otevírací dobou hospod v Rýmařově by stejně nic nesvedli.

Doufám, že doba covidového běsnění lidem opět připomněla, že v moderním světě představuje hlavní ohrožení lidského života, zdraví, štěstí a svobody především stát a jeho různé orgány. Jakmile stát jednou uchvátí nějaké pravomoci, nikdy se jich dobrovolně nevzdá a dříve či později je použije proti lidem. Pevně doufám, že se tohle poznání konečně promítne i do volebních preferencí a že se i ve střední Evropě stanou atraktivnější politické platformy, které neslibují, co všechno stát pro lidi udělá, ale které definují, co všechno už stát lidem nebude moci nikdy udělat.

Není to jedno. Neomarxisté ve WHO se už těší na Nemoc X a tiše mění mezinárodní smlouvy tak, aby v příští epidemii už žádný odpor proti „opatřením“ nemohl vzniknout. Oteplovači všech zemí nadšeně fandili lockdownu, protože se už těší, až na nás po nějakém obzvláště horkém létě uvalí svůj vlastní klimatický lockdown. A

cenzoři a fakt-čekisté slintají při poslechu projevů madam Uršuly, že největším ohrožením lidstva jsou fejkňůs a jak se proti nim bude bojovat.

Proto doufám, že jsme během covidismu netrpěli zbytečně a že dost lidí pochopilo, že stále platí slavný Reaganův bonmot: “The nine most terrifying words in the English language are ‘I’m from the government and I’m here to help.’” V češtině to zní snad ještě hůř.